

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 25.02.2026
Sayı: 5803

41152

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Vedat Işıkhan tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Türkiye'de gençliğin karşı karşıya kaldığı tablo artık yalnızca işsizlik tartışması değil, bir gelecek krizi olarak değerlendirilmesi gereken derin bir toplumsal soruna dönüşmüştür.

TÜİK verilerine göre 15-34 yaş arasında 6 Milyon 519 Bin genç ne eğitimde ne istihdamda yer almakta; bu sayı toplam 24 Milyon 61 Bin kişilik genç nüfusun yüzde 27,1'ine karşılık gelmektedir. Başka bir ifadeyle Türkiye'de yaklaşık her dört haneden birinde ne okuyan ne çalışan bir genç bulunmaktadır. Bu durum, yalnızca bireysel bir başarısızlık değil, uzun yıllardır uygulanan ekonomi ve istihdam politikalarının yarattığı yapısal bir sonuçtur.

Yaş gruplarına bakıldığında tablo daha da çarpıcıdır. 15-24 yaş grubunda 2 Milyon 567 Bin, 25-29 yaş grubunda 2 Milyon 2 Bin ve 30-34 yaş grubunda 1 Milyon 950 Bin genç hem eğitim hem istihdam dışında kalmıştır.

Özellikle 30-34 yaş grubunda yüzde 31,5'lik oran, gençlerin üretim ve ekonomik hayata katılamadığı gibi bağımsız bir yaşam kuramadığını, sosyal mobilitenin ciddi biçimde zayıfladığını göstermektedir. Bu tablo, diplomalı işsizliğin, umutsuzluğun ve göç eğiliminin neden hızla arttığını da açıklamaktadır.

Gençlerin eğitimden kopması, iş bulamaması ve uzun süre evde kalması yalnızca ekonomik bir kayıp değildir; aynı zamanda toplumsal psikoloji, üretim kapasitesi ve ülkenin gelecekteki rekabet gücü açısından ciddi riskler barındırmaktadır. Bu ölçekte bir genç işsizliği, yatırım ortamı, sanayi politikası, eğitim sistemi ve istihdam stratejileri arasındaki uyumsuzluğun açık göstergesidir. Uzun süredir uygulanan politikaların gençlere nitelikli iş alanı yaratmak yerine güvencesiz, düşük ücretli ve süreksiz çalışma modellerini yaygınlaştırdığı yönündeki eleştiriler, bu veriler ışığında daha güçlü hale gelmektedir.

Gençliğin üretimden ve eğitimden kopması, yalnızca bugünün sorunu değil; yarının büyüme potansiyelini, verimliliğini ve sosyal refahını doğrudan etkileyen bir mesele olarak değerlendirilmelidir.

Bu Bağlamda;

- 1) Türkiye’de 15-34 yaş arası ne eğitimde ne istihdamda bulunan genç sayısının son 10 yıldaki yıllara göre dağılımı nedir?
- 2) Bu gençlerin eğitim düzeyi, cinsiyet ve bölgesel dağılımı nasıldır?
- 3) 30-34 yaş grubunda NEET oranının en yüksek olmasının nedenlerine ilişkin Bakanlık tarafından yapılmış bir etki analizi var mıdır?
- 4) Üniversite mezunu olup ne eğitimde ne istihdamda bulunmayan genç sayısı kaçtır?
- 5) Bu gençlerin işgücü piyasasına katılımını engelleyen temel faktörler nelerdir?
- 6) Son 10 yılda genç işsizliğini azaltmaya yönelik hangi programlar uygulanmış ve bu programların somut sonuçları ne olmuştur?
- 7) Gençlerin uzun süre işsiz kalmasının sosyal ve psikolojik etkilerine ilişkin Bakanlık çalışması var mıdır?
- 8) Gençlerin istihdama kazandırılması için kısa ve orta vadede planlanan somut politika adımları nelerdir?
- 9) İş bulamayan gençlerin yurt dışına göç eğilimine ilişkin Bakanlık verileri nelerdir?
- 10) Eğitim sistemi ile işgücü piyasası arasındaki uyumsuzluğun giderilmesine yönelik planlanan reformlar nelerdir?